

(caps) - Court Record from a Provincial Town
~~Al-Mahalla, f. 1144~~
 (Al-Mahalla, f. 1144)

~~TS 12,594~~

TS 12,594

This short document (24 lines) is an excellent illustration of the administration of justice in a provincial town. The presiding judge is assisted by elders, two of whom sign with him, in order to constitute the legal quorum of a court of three. A Muslim document is admitted as proof without much ado. The judge rules according to strict Jewish law and imposes a heavy fine in the case of nonfulfillment of obligations. The sessions of the court were held on Mondays and Thursdays as in the capital.

~~Bohl~~ The judge, ~~is~~ Zakkay B. Moses, wrote and signed Bohl. MS. Heb. d. 65 (2877), f. 41, ed. S. A. Siat, Tarbiz 9 (1939), p. 34, dated 1143, and TS 1323, f. 60, dated 1147, see fo. above, both in al-Mahalla. Therefore there is ~~no~~ little doubt that our document, which is written less ^{the two others} carefully than ~~TS 1323, f. 60~~ and ~~does not con-~~tain the name of the place of issue) ^{also} originated in al-Mahalla like the documents preceding and following it in time. ~~More details about him in Mahalla, II, f.~~

Three types of oath are referred to here: one imposed ^{mentioned in} by the Torah, i.e. ~~the representation of~~ the Bible, namely that to be sworn by a debtor who acknowledges a part of his ~~debt~~ ^{claim} the same claimed by the creditor; secondly, ^{a statutory} ~~an imposed~~ oath created by the rabbis of the Talmud, ^{to be given by} ~~or~~ a debtor denying the entire claim ~~made against him~~; finally, ~~the rabbinic~~ ^{and} a "vidui", which might be imposed by any party ^{on} another obliged to swear a legally acknowledged oath.

No opposition to the rulings of the judge ~~is~~ ^{on} the side of the parties is noted.

This deposition was made before us, we, the Court, ✓
and the elders signing with us. Thus it was:

There appeared in the court R. Nethanel, ^{son of} R.
Nahmān ha-Levi, m. E., and produced an Arabic
hujja showing that R. Yeshū'ā ha-Kohen, ^{son of} R.
Joseph, m. E., owed to his late father an amount of
1330 warag dirhems.

Asked by the Court, Abū 'l-Faraj ³ declared: "I
^{restituted} have paid to him most of it." He examined the receipts
on the reverse side and found that they totalled 1017 dir-
hems, leaving a balance ^{remaining} from the sum
mentioned in the document, ~~amounting to~~ ^{of} 313 dirhems.

Then R. Yeshū'ā claimed that R. Nethanel owed him
from this sum 100 dirhems, and his brother Abū 'l-Munā ³ ✓
- 106 dirhems. To this Abū 'l-Munā remarked that he
had once taken ~~money~~ dirhems from him, but in another
transaction. As to R. Nethanel, he denied the claim

over

TS 12.594

"stating [oath] because of his denial and
imposed

altogether.

The Court ruled that R. Nathaniel had to ~~give an~~ ^{swear} ~~an~~
~~It was ruled that~~ R. Yeshu'a ~~had to give~~ an

"oath of the Torah" since he conceded a part of the claim

made against him. Both parties had the right to

impose a rider oath on the ~~oath~~ ^{other} containing

whatever they liked. Since the remaining debt

of 107 drahms was not contested, R. Yeshu'a

had to take care of this immediately ^{and} make the

payment on Tuesday, the 16th Shevat of the

year 1455 (= January, 1144). In default of this

he has to pay, in addition, the same sum to the

Sanctuary (the communal chest).

Both will appear in court on Thursday, the
20th of the same month, for the final settlement. ✓

This is what happened between them.

(Signatures) Zakhar, son of R. Moses, ^{m. E.} ✓
Isaiah b. Nathan, ^{m. E.}
Elijah, son of R. Hiryah, the teacher, ^{m. E.}

✓ ~~Barak~~ The presiding judge, see Med. Soc. II, p.

✓ ~~Abu l-Faraj~~ is ^{The Arabic by-name of} ~~Yeshu'a~~. This strange habit of introducing in a document part of a name not previously referred to is discussed in Med. Soc. II, p.

✓ Obviously a younger man and therefore mentioned twice without title.

✓ The assumption certainly was that pious elders would intervene ^{and} bring about a settlement out of court ^{making the} ~~which would not necessitate~~ ^{(redundant, An oath} ~~three oaths~~ ^{which was} regarded as a religious abomination and a disgrace for a respected merchant.

✓ ~~Six ^{and hardly legible} small letters are written in zigzag above and beneath the signature. They can be read only with the help of the more carefully executed signatures of ~~Abu Zakkay~~ ^{For their meaning see p. above,} ~~be Mansur, see the~~ ^{direction above.} They are ~~an acronym~~ ^{an acronym} of Psalm 121:2 "My help comes from the Lord who made heaven and earth." This motto was common in later centuries. In documents from the period I know it only from our judge ~~from the~~ ^{from the} Solomon, signing TS 187, from Cairo, 1177.~~

~~Zakkay's son, Solomon, adopted the same motto,~~

✓ Six small and hardly legible letters are written in zigzag above and beneath the signature. For their meaning see p. above.

מעשה בית דין כתוב וחתום ע"י זכאי ביר' משה
בענין טענות בין ישועה הכהן ביר' יוסף לבין
נתנאל ביר' נחמן הלוי ואחיו אבו אלמנא

(אלמנא 1144)
January

T.-S. 12. 594

- (1) שהדוּתא דהוּמ באנפנא אנן בי דינא ושביא
- (2) דחתימין עימנא כן הוה חזר אלי בית דין ר' נתנאל
- (3) ביר' נחמן הלוי נע ואחזר חנה ערביה מן גהה
- (4) ואלדה עלי ר' ישועה הכהן ביר' יוסף נע מבלג מא
- (5) פיהא מן אלורק אלף דרהמא ותלת מאיה ותלתין
- (6) דרהמא פסאל בית דין אבו אלפרג דנן וקאל קד
- (7) ופיתה מעטמהא פנטרנא אלקבוץ אלדי פי טהרהא
- (8) פכאן מבלגהא אלף דרהמא וסבעה עשר דרהמא
- (9) ותלתה עשר דרהמא פאדעא ר' ישועה דנן אן לה
- (10) (11) ענד ר' נתנאל דנן מנהאן (?) מאיה דרהמא וענד
- (12) (13) אכזה אבו אלמנא מאיה דרהמא וסתה דראהם פאמא
- (14) (15) אבו אלמנא פקאל נעם אכדת מנה דראהם והי מן גהה
- (16) (17) אכרי ואמא ר' נתנאל דנן פאנכר מא אדעי אליה בה
- (18) (19) פאוגב בית דין עלי ר' נתנאל שבועת היסט עלי אנכארה
- (20) (21) ואוגב עלי ר' ישועה דנן שבועת התורה לאנה אקר
- (22) (23) בבוען מא אדעי עליה ובעללהם אן יגלגלו עליה מנא
- (24) (25) פכאן אלדי בקי מן מבלג אלותיקה תלת מאיה דרהמא

1330

1017

213

206

100

107

106

206

מנהאן אכזה אבו אלמנא מאיה דרהמא וסתה דראהם פאמא
אכרי ואמא ר' נתנאל דנן פאנכר מא אדעי אליה בה
פאוגב בית דין עלי ר' נתנאל שבועת היסט עלי אנכארה
ואוגב עלי ר' ישועה דנן שבועת התורה לאנה אקר
בבוען מא אדעי עליה ובעללהם אן יגלגלו עליה מנא
פכאן אלדי בקי מן מבלג אלותיקה תלת מאיה דרהמא

- (17) אראדו וללאכר אינא אן יולבל עלי זאחכה מא שא
 (18) ולמא כאן אלבאקי ענד ר' יסועה דנן מן גיר כלף מאיה דרהם
 (19) וסבעה דראהם פלומה אלקיאם בהא עאבל פאקנינא מנה
 (20) אן יופעהא יום אלתלתא אלתאמן עשר פי שבס מן שנה אלתנה
 (21) ואן למ יופעהא כאן עליה מתלהא קדש ואן יהזר מעה יום אל
 (22) כמיס אלעשרין מן אלשהר אלמדכור ינפצלו ענה והדא מא
 (23) גרי בינהם זכאי ביר משה נע סעדיה בר נתן נע
 (24) אליהו ביר חיייה המלמד נע

107 $\int$

(מאתר שהוא חתם על תעודות גם ב1143 וב-1147 ז'א' אלתמל)

ברור שהיה בימים ההם דיין